

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
ว่าด้วย วินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
พ.ศ. ๒๕๔๕

ด้วยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เห็นสมควรกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับวินัยของนักศึกษาที่เข้ามารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ประพฤติตนอยู่ในกรอบของการเป็นนักศึกษาที่พึงประสงค์ของสังคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ จึงจัดทำข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ว่าด้วยวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“สถานศึกษา” หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัย ที่จัดการศึกษาหรือบริการทางวิชาการ ตลอดจนการวิจัยและฝึกอบรมแก่นักศึกษาและผู้รับบริการทางวิชาการ

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้เข้ามารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้หมายถึงผู้รับบริการทางวิชาการจากมหาวิทยาลัย และผู้ที่มาขอรับการฝึกอบรมระยะสั้น หรือข้าราชการที่หน่วยงานราชการส่งเข้ามารับการศึกษา หรือฝึกอบรมตามระยะเวลาที่กำหนดหรือตลอดหลักสูตรโดยไม่อยู่ในฐานะของนักศึกษา หรือข้าราชการที่สมัครมาขอรับการศึกษา หรือฝึกอบรมด้วยตนเองระยะหนึ่งตามหลักสูตรในสถานศึกษาด้วย

“การลงโทษ” หมายความว่า การลงโทษนักศึกษาที่ไม่ประพฤติในสิ่งที่พึงปฏิบัติหรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับหรือข้อห้ามปฏิบัติที่มหาวิทยาลัยและสถานศึกษากำหนดไว้ โดยมีความมุ่งหมายที่จะทำในลักษณะการว่ากล่าวตักเตือนเพื่อแก้ไขนิสัยและความประพฤติไม่ดีของนักศึกษา หรือเพื่อให้ นักศึกษารู้สำนึกในความผิด

ละเว้นการประพฤติดุคและกลับมาประพฤติตนในทางที่ดี หรือเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น มหาวิทยาลัย สถานศึกษา วัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม หรือเพื่อให้เจ็ดหลาบ และหรือเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่นต่อไป

“คัดชื่อออก” หมายความว่า เป็นการลงโทษด้วยการสั่งให้ผู้กระทำผิดพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา โดยไม่ออกไปรับรองแสดงผลการเรียนรู้ให้ และไม่มีสิทธิกลับเข้ามาเป็นนักศึกษาอีก ใช้ในกรณีที่นักศึกษา ประพฤติตนในลักษณะที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของมหาวิทยาลัย หรือทำให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้อื่น มหาวิทยาลัย สถานศึกษา ตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม หรือการกระทำโดยละเมิด หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอย่างร้ายแรง หรือประพฤติดุคกฎหมายจนถูกศาลพิพากษา ลงโทษให้จำคุก หรือ เคยถูกลงโทษพักการเรียนแล้ว แต่ไม่เจ็ดหลาบ หรือเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่าง แก่ผู้อื่น

“ให้ออก” หมายความว่า เป็นการลงโทษด้วยการสั่งให้ผู้กระทำผิดพ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษา โดยออกไปรับรองผลการศึกษาให้ แต่ไม่มีสิทธิกลับเข้ามาเป็นนักศึกษาอีก ใช้ในกรณีที่นักศึกษาประพฤติตน ในลักษณะที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของมหาวิทยาลัย หรือกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น มหาวิทยาลัย สถานศึกษา ตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม หรือการกระทำโดยละเมิด หรือฝ่าฝืน ระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษพักการเรียนแล้วแต่ไม่เจ็ดหลาบ

“พักการเรียน” หมายความว่า เป็นการลงโทษโดยหัวหน้าสถานศึกษาออกคำสั่งให้พักการเรียน แก่ผู้กระทำความผิดที่ประพฤติตนไม่สมควร จนทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ ผู้อื่น มหาวิทยาลัย สถานศึกษาอย่างร้ายแรง ตลอดจนกระทำโดยละเมิด หรือฝ่าฝืนกฎระเบียบข้อบังคับของ มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษภาคทัณฑ์มาแล้วแต่ยังไม่เจ็ดหลาบ

“ภาคทัณฑ์” หมายความว่า เป็นการกำหนดโทษเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อดักเตือนมิให้ทำผิดอีก ใช้ในกรณีที่นักศึกษาก่อทำผิดโดยประพฤติตนไม่สมควร อันทำให้เสื่อมเสียเกียรติของตนเองหรือของสถานศึกษา ฝ่าฝืนข้อบังคับ หรือระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับการว่ากล่าวตักเตือนแล้วแต่ยังไม่เจ็ดหลาบ

“ว่ากล่าวตักเตือน” หมายความว่า เป็นการลงโทษเพื่อว่ากล่าวตักเตือน โดยมีเจตนาที่จะให้นักศึกษา สำนึกในความผิด สามารถกลับมาประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป

ข้อ ๕ สิ่งที่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติ

๕.๑ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบของมหาวิทยาลัยและสถานศึกษา ทุกประการ และต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

๕.๒ นักศึกษาต้องแต่งกายตามระเบียบและข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยและสถานศึกษากำหนด

๕.๓ นักศึกษาต้องเป็นผู้ตั้งใจศึกษาและรับการอบรม รวมทั้งต้องรักษาความสามัคคีระหว่าง นักศึกษาด้วยกัน และต้องรักษาเขตชื่อเสียง เกียรติยศ ของมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาไว้ตลอดเวลา

๕.๔ นักศึกษาต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชน มีคุณธรรมและไม่ประพฤติตนในสิ่งที่ นำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยและสถานศึกษา ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

๕.๕ นักศึกษาต้องเชื่อฟังและแสดงความเคารพต่อบรรดาครูอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยและสถานศึกษา อีกทั้งต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตักเตือนของเจ้าหน้าที่โดยชอบ

ข้อ ๖ การลงโทษนักศึกษา ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าสถานศึกษา คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากหัวหน้าสถานศึกษาให้ดูแลเรื่องความประพฤติของนักศึกษา และหรืออาจารย์ที่ปรึกษาที่จะดำเนินการตามความเหมาะสม

การลงโทษ มี ๕ สถาน ดังนี้

๖.๑ ว่ากล่าวตักเตือน

๖.๒ ภาคทัณฑ์

๖.๓ พักการเรียน

๖.๔ ให้ออก

๖.๕ คัดชื่อออก

ข้อ ๗ การพิจารณาโทษ ตามข้อ ๖.๑, ๖.๒ และ ๖.๓ เป็นอำนาจของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ ๘ การพิจารณาโทษ ตามข้อ ๖.๔ และ ข้อ ๖.๕ ให้อยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา จากนั้นให้หัวหน้าสถานศึกษา นำเสนออธิการบดีเป็นผู้สั่งการ

ข้อ ๙ การลงโทษตามข้อ ๖ หากมีเหตุอันควรแก่การลดหย่อนผ่อนโทษ จะพิจารณาโทษให้เบาลงได้ไม่เกิน ๑ ระดับเท่านั้น

ข้อ ๑๐ สิ่งที่ย่ำห้ามปฏิบัติและถือเป็นความผิดที่ต้องได้รับโทษหรือถูกลงโทษ คือ

๑๐.๑ ความผิดที่ต้องได้รับโทษคัดชื่อออกหรือให้ออก

๑๐.๑.๑ ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและสถานศึกษา ซึ่งมีโทษระบุให้คัดชื่อออกหรือให้ออก

๑๐.๑.๒ ประกอบอาชญากรรมอย่างร้ายแรง ซึ่งสถานศึกษาได้สอบสวนแล้วว่าเป็นความจริง หรือต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล เว้นแต่โทษฐานประมาท

๑๐.๑.๓ ประพฤติตนเลวร้ายอย่างร้ายแรง เช่น จำหน่ายจ่ายแจกยาเสพติดให้โทษ หรือประพฤติดนเป็นคณเกร ละเมิดสิทธิหรือข่มเหงรังแกผู้อื่น

๑๐.๑.๔ ทำการอันเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยและสถานศึกษาเสื่อมเสียชื่อเสียง

๑๐.๑.๕ ขูยงส่งเสริมให้เกิดความไม่สงบขึ้นในสถานศึกษา เช่นการจัดประชุมหรือชุมนุมใดๆ หรือขีดเขียนข้อความ หรือรูปภาพหรือประกาศที่ก่อให้เกิดความไม่สงบในสถานศึกษา

๑๐.๑.๖ ก้าวก่ายอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและสถานศึกษา

๑๐.๑.๗ ก่อการประท้วง เช่น หยุดเรียน หยุดฝึกงาน ไม่เข้าห้องเรียน หรือเดินขบวนเพื่อเรียกร้องสิ่งที่ขัดต่อระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งต่างๆ อันชอบด้วยกฎหมาย

๑๐.๑.๘ กระทำการอันเป็นการลบหลู่ดูหมิ่น ครู อาจารย์ ผิดธรรมเนียมประเพณี
ที่ศิษย์พึงปฏิบัติต่อครูอาจารย์

๑๐.๑.๙ กระทำโดยเจตนาหรือประมาทเลินเล่อ จนทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
แก่ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือเป็นอันตรายต่อนักศึกษา ครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่

๑๐.๒ ความผิดที่ต้องได้รับโทษพักการเรียน ๑ ภาคการศึกษา หรือไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา
ติดต่อกัน

๑๐.๒.๑ ก่อเหตุทะเลาะวิวาท

๑๐.๒.๒ เล่นการพนัน หรือต้องคดีลักลอบเล่นการพนัน

๑๐.๒.๓ ขัดคำสั่งหรือกระด้างกระเดื่องต่อครูอาจารย์

๑๐.๒.๔ แสดงกิริยาไม่สุภาพ ไม่การะตามสมควรต่อครูอาจารย์ ทั้งภายในและ
ภายนอกสถานศึกษา

ข้อ ๑๑ สถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยอาจออกระเบียบควบคุมความประพฤติหรือข้อบังคับอื่นใด
ที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก